

1. Omple la graella següent amb el principi i el final de cada part de la trama del conte de la Caputxeta.

	comença	acaba
presentació		
nus		
desenllaç		

2. Inventa un desenllaç diferent al que ja coneixem.

[illegible]

3. Creus que el conte de la Caputxeta vol donar alguna lliçó, vol que aprenguis alguna cosa? Si creus que sí explica quina.

[illegible]

LA CAPUTXETA VERMELLA

Fa molt de temps hi havia una noia molt bonica. La seva mare li havia fet una capa vermella i la noia la portava tant sovint que tothom li deia la Caputxeta vermella.

Un dia, la seva mare li va demanar que portés uns pastissos a la seva àvia que vivia a l'altra banda del bosc, recomanant-li que no s'entretingués pel camí, doncs creuar el bosc era molt perillós, ja que sempre anava rondant per allà el llop.

Caputxeta va recollir el cistell amb pastissos i es va posar en camí. la nena havia de travessar el bosc per a arribar a casa de l'àvia, però no li feia por per què allà sempre trobava molts amics : els ocells, esquirols, ... De sobte, va veure el llop, que era enorme, davant seu.

- On vas, nena? - li va preguntar el llop amb la seva veu ronca.

- A casa de l'àvia - li va dir la Caputxeta.

- No és lluny ... - va pensar el llop per a ell mateix, girant-se.

Caputxeta va posar el seu cistell a l'herba i es va entretenir agafant flors : - El llop se n'ha anat - va pensar -, no tinc res a témer. L'àvia es posarà molt contenta quan li porti un bonic ram de flors a més dels pastissos.

Mentrestant, el llop se'n va anar a casa de l'àvia, va trucar suaument la porta i la velleta li va obrir pensant que era Caputxeta.

El llop va devorar a l'àvia i es va posar la gorra rosa de la malaurada, es fa ficar al llit i va tancar els ulls. no va haver d'esperar gaire, perquè la Caputxeta va arribar de seguida, tota contenta.

La nena es va apropar al llit i va veure que la seva àvia estava molt canviada.

- Àvia, àvia, quins ulls més grossos que tens!

- Són per a veure't millor - va dir el llop tractant d'imitar la veu de l'àvia

- Àvia, àvia, quines orelles més grosses que tens!

- Són per sentir-te millor - va seguir dient el llop.

- Àvia, àvia, quines dents més grosses que tens!

- Són per a ... menjar-te millor! - i dient això, el llop malvat es va llançar sobre la Caputxeta i la va devorar.

Mentrestant, un caçador que havia vist com el llop entrava a casa de l'àvia, i creient endevinar les males intencions, va decidir donar una ullada per a veure si tot anava bé a casa de l'àvia Va demanar ajut a un segador i tots dos junts arribaren al lloc. Van veure que la porta de la casa estava oberta i el llop tombat al llit, dormint de tant tip com estava.

El caçador tragué el seu ganivet i va obrir el ventre del llop. L'àvia i la Caputxeta estaven allà, vives!

Per a castigar al llop malvat, el caçador li va omplir el ventre de pedres i després el va tornar a tancar. Quan el llop va despertar del seu son, va sentir molta set i es va dirigir a un estanc pròxim per beure. Com que les pedres pesaven molt, va caure a l'estany de cop i es va ofegar.

La Caputxeta i la seva àvia no van patir més que un gran espant, però la Caputxeta havia après la lliçó. Va prometre a la seva àvia no parlar amb cap desconegut que trobés pel camí. D'ara endavant, seguiria les recomanacions de la seva àvia i de la seva mare.

